Rozvod a súdna rozluka

Belgicko

1 Aké sú podmienky na dosiahnutie rozvodu?

V belgickom práve existujú dva druhy rozvodu: rozvod na základe trvalého rozvratu manželstva a rozvod dohodou.

Rozvod na základe trvalého rozvratu manželstva možno dosiahnuť dvoma spôsobmi:

dôkazom o trvalom rozvrate manželstva, ktorý možno poskytnúť všetkými zákonnými prostriedkami (článok 229 ods. 1 občianskeho zákonníka). Manželstvo je trvalo rozvrátené, ak sa pokračovanie spolužitia manželov a jeho obnovenie stalo nemožným,

na základe skutočného zániku spolužitia, ktorý trval určitý čas. Manželstvo sa považuje za trvalo rozvrátené, ak obaja manželia spoločne podajú návrh na rozvod po tom, ako **ich skutočný zánik spolužitia trval dlhšie ako šesť mesiacov**. Ak skutočný zánik spolužitia trval kratšie ako šesť mesiacov a manželia chcú podať spoločný návrh na rozvod, manželstvo sa bude považovať za trvalo rozvrátené po tom, čo sa manželia druhýkrát dostavili na súd po období na zváženie a zopakovali svoje želanie rozviesť sa (článok 229 ods. 2 občianskeho zákonníka). **Jednostranný návrh po skutočnom zániku spolužitia trvajúcom dlhšie ako jeden rok**: Manželstvo sa považuje za trvalo rozvrátené, ak jeden z manželov podá návrh na rozvod po skutočnom zániku spolužitia trvajúcom dlhšie ako jeden rok. Ak skutočný zánik spolužitia trval kratšie ako rok a jeden z manželov chce podať jednostranný návrh na rozvod, manželstvo sa bude považovať za trvalo rozvrátené po tom, čo sa manžel, ktorý podal návrh, druhýkrát dostavil na súd po období na zváženie a zopakoval svoje želanie rozviesť sa (článok 229 ods. 3 občianskeho zákonníka).

Rozvod dohodou sa môže dosiahnuť iba v prípade, že manželia predložia celkovú predbežnú dohodu upravujúcu všetky účinky rozvodu a až do vydania rozsudku o rozvode si nepretržite želajú rozviesť sa dohodou. Celková predbežná dohoda sa skladá z listiny o vyrovnaní, v ktorej manželia musia uviesť, ako sa dohodli v súvislosti so všetkými záležitosťami týkajúcimi sa ich príslušného majetku (článok 1287 súdneho poriadku), a dohody o rozvode upravujúcej otázky týkajúce sa miesta pobytu každého z manželov počas konania, rodičovských práv a povinností, správy majetku spoločných detí, práva styku počas rozvodu a po ňom, prispievania každého z manželov na výživu spoločných detí a výšky prípadného výživného medzi manželmi počas rozvodu a po ňom (článok 1288 súdneho poriadku).

2 Aké sú dôvody na rozvod?

V belgickom práve existujú dva druhy rozvodu: rozvod na základe trvalého rozvratu manželstva (článok 229 občianskeho zákonníka) a rozvod dohodou (článok 230 občianskeho zákonníka).

3 Aké sú právne dôsledky rozvodu, pokiaľ ide o:

3.1 osobné vzťahy medzi manželmi (napr. priezvisko)

Rozvodom sa do budúcnosti ruší manželský zväzok. Bývalí manželia prestávajú byť osobami oprávnenými po sebe navzájom dediť zo zákona. Bývalí manželia môžu opäť uzavrieť manželstvo. V Belgicku manželstvo nemá žiadny vplyv na priezvisko manželov. Manžel má však právo používať priezvisko druhého manžela. Po rozvode už nie je povolené používať priezvisko bývalého manžela v každodennom a pracovnom živote. Existuje jedna výnimka z tohto pravidla, ktorá platí za osobitných podmienok a týka sa obchodného mena.

3.2 rozdelenie majetku manželov

Spoločné vlastníctvo zaniká. V rámci rozvodu na základe trvalého rozvratu manželstva manželia strácajú všetky výhody, ktoré navzájom získali na základe dohody manželov a od okamihu uzavretia manželstva, ako aj výhodu zmluvného nakladania s majetkom v závete, pokiaľ neuzavrú dohodu, v ktorej stanovia opak. V prípade rozvodu dohodou sa manželia vopred dohodnú na svojich príslušných právach v celkovej predbežnej dohode (pozri otázku 1).

3.3 maloleté deti manželov

Zánik manželstva rozvodom nemá žiadny vplyv na práva detí narodených v tomto manželstve (článok 304 občianskeho zákonníka). Po zániku manželstva rozvodom vykonávajú práva a povinnosti vo vzťahu k deťom a správu majetku detí spoločne matka a otec alebo osoba, ktorej je dieťa zverené do starostlivosti na základe riadne schválenej dohody strán alebo rozhodnutia vydaného predsedom súdu, ktorý rozhodoval v konaní o nariadení predbežného opatrenia (článok 302 občianskeho zákonníka). Každý z manželov musí úmerne svojim finančným možnostiam prispievať na náklady na bývanie, výživu, dohľad, výchovu a vzdelávanie detí až do ich plnoletosti, alebo ak v tom čase ešte nedokončili vzdelanie, do ukončenia ich vzdelania (článok 203 občianskeho zákonníka). Úmerne svojmu podielu musia prispievať na bežné a mimoriadne náklady vyplývajúce z tejto povinnosti (článok 203a občianskeho zákonníka). Tento príspevok sa vo všeobecnosti poskytuje vo forme výživného stanoveného súdmi alebo dohodou.

3.4 vyživovaciu povinnosť voči druhému z manželov?

Rozvod na základe trvalého rozvratu manželstva: manželia sa môžu prípadne dohodnúť na výživnom po rozvode, na jeho výške a na pravidlách, podľa ktorých sa bude môcť dohodnutá výška prehodnotiť. Ak taká dohoda neexistuje, súd môže na návrh manžela v núdzi schváliť vyplácanie výživného druhým manželom. Súd smie zamietnuť návrh týkajúci sa výživného, ak odporca preukáže, že navrhovateľ sa dopustil závažnej chyby, ktorá znemožnila ďalší spoločný život. Výživné sa v žiadnom prípade neprizná manželovi, ktorý bol uznaný vinným z fyzického násilia spáchaného na druhom manželovi. Ak odporca preukáže, že stav núdze navrhovateľa je výsledkom jeho vlastného rozhodnutia, ktoré nebolo odôvodnené potrebami rodiny, súd je oprávnený oslobodiť odporcu od povinnosti vyplácať výživné, prípadne ho môže aj znížiť (článok 301 ods. 1, 2 a 5 občianskeho zákonníka). Výška výživného musí pokryť aspoň stav núdze osoby oprávnenej dostávať výživné a nesmie byť vyššia ako jedna tretina príjmu osoby povinnej vyplácať výživné. Obdobie vyplácania nesmie byť dlhšie ako trvanie manželstva. Toto obdobie možno za výnimočných okolností predĺžiť (článok 301 ods. 3, 4, 6, 8 a 9 občianskeho zákonníka).

Rozvod dohodou: manželia vopred upravia svoje príslušné práva v celkovej predbežnej dohode (pozri otázku 1). Môžu sa dohodnúť na výške prípadného výživného počas rozvodu a po ňom, ako aj na vzorci indexácie a na pravidlách, podľa ktorých sa bude výška výživného prehodnocovať (článok 1288 prvý odsek bod 4 súdneho poriadku).

Vo všetkých prípadoch môže súd bez ohľadu na vôľu účastníkov konania výživné zvýšiť, znížiť alebo zrušiť, ak jeho výška už nie je primeraná v dôsledku nových okolností. V rámci rozvodu na základe trvalého rozvratu manželstva môže súd takisto upraviť platbu, ak má rozvod za následok zmenu finančnej situácie manželov.

4 Čo znamená v praxi právny pojem „rozluka“?

Rozluka nemá za následok zánik manželského zväzku, ale uvoľňuje vzájomné práva a povinnosti manželov: povinnosť žiť spolu zaniká a majetok sa rozdelí.

5 Aké sú podmienky rozluky?

Dôvody na rozluku sú rovnaké ako dôvody na rozvod.

6 Aké sú právne dôsledky rozluky?

Rozluka nemá za následok zánik manželského zväzku, ale uvoľňuje vzájomné práva a povinnosti manželov. Pokiaľ ide o osobu manželov, rozluka zrušuje len povinnosť žiť spolu a povinnosť pomáhať si. Povinnosť byť si verný a vyživovacia povinnosť naďalej platia (článok 308 občianskeho zákonníka). Rozluka, pokiaľ ide o majetok, vždy vedie k rozdeleniu majetku (článok 311 občianskeho zákonníka). Dôsledky rozluky, pokiaľ ide o deti, sú rovnaké ako v prípade rozvodu. Manželia po rozluke nemôžu dostávať výživné, ale môžu požiadať o uplatnenie vyživovacej povinnosti (článok 213 občianskeho zákonníka). Dôsledky rozluky dohodou sú rovnaké ako v prípade rozvodu dohodou a upravujú ich predbežné dohody s výhradou, že manželský zväzok sa neruší. Naďalej trvajú aj povinnosti vernosti a vzájomnej pomoci.

7 Čo znamená v praxi pojem „vyhlásenie manželstva za neplatné“ („anulovanie manželstva“)?

Anulovanie manželstva je sankcia v občianskom práve, ktorá sa uplatňuje vtedy, keď sa manželstvo uzavrelo v rozpore s právnymi predpismi napriek predchádzajúcim kontrolám matrikára.

8 Aké sú podmienky anulovania manželstva?

Dôvody absolútnej neplatnosti manželstva sú:

jeden z manželov je maloletý a nebol oslobodený od požiadavky na vek (článok 144 občianskeho zákonníka): minimálny vek na uzavretie manželstva je 18 rokov,

neexistencia súhlasu (článok 146 občianskeho zákonníka),

zdanlivé manželstvo (článok 146a občianskeho zákonníka): keď sa na základe celkového posúdenia okolností ukáže, že zámerom aspoň jedného z manželov zjavne nebolo vstúpiť do trvalého spoločenstva, ale len získať výhodu, pokiaľ ide o pobyt, vyplývajúcu z manželského stavu, potom nejde o manželstvo,

nútené manželstvo (článok 146b občianskeho zákonníka): keď sa manželstvo uzavrie bez slobodného súhlasu oboch manželov a súhlas aspoň jedného z manželov sa dosiahol násilím alebo hrozbou násilia, nejde o manželstvo,

bigamia (článok 147 občianskeho zákonníka),

porušenie okolnosti vylučujúcej uzavretie manželstva z dôvodu pokrvného alebo nepokrvného príbuzenského vzťahu, rozsudku nariaďujúceho predpokladanému biologickému otcovi platiť výživné alebo nepokrvného príbuzenského vzťahu vyplývajúceho z osvojenia (články 161 až 164, článok 341, článok 356-1 prvý a druhý odsek a článok 353-13 občianskeho zákonníka),

neexistencia právomoci verejného úradníka, ktorý slávil sobáš (článok 191 občianskeho zákonníka) (diskrečná absolútna neplatnosť),

nezákonné uzavretie manželstva (článok 191 občianskeho zákonníka) (diskrečná absolútna neplatnosť).

K relatívnym dôvodom neplatnosti manželstva patrí nedostatok súhlasu manželov alebo jedného z manželov s uzavretím manželstva alebo omyl v osobe (články 180 až 181 občianskeho zákonníka).

9 Aké sú právne dôsledky anulovania manželstva?

Anulovanie manželstva znamená, že je neplatné, pokiaľ ide o minulosť i budúcnosť. Neplatnosť má spätnú účinnosť k dátumu uzavretia manželstva. Všetky účinky manželstva zanikajú. Na manželstvo sa hľadí, ako keby nikdy neexistovalo.

Keď sa manželia vzali v dobrej viere, t. j. keď nemuseli vedieť o existencii dôvodu na neplatnosť, súd môže rozhodnúť, že manželstvo sa anuluje len vo vzťahu k budúcnosti, zatiaľ čo účinky v minulosti sa zachovajú. Keď iba jeden z manželov uzavrel manželstvo v dobrej viere, manželstvo má účinky len v jeho prospech.

Účinky v prospech detí sa zachovajú, a to aj vtedy, keď ani jeden z manželov neuzavrel manželstvo v dobrej viere. Za otca dieťaťa narodeného v manželstve alebo do 300 dní od anulovania manželstva sa aj naďalej bude považovať manžel matky tohto dieťaťa.

10 Existujú alternatívne mimosúdne spôsoby riešenia otázok týkajúcich sa rozvodu bez toho, aby bolo potrebné sa obrátiť na súd?

V zákone sú stanovené dve formy mediácie: dobrovoľná mediácia, keď sa strany samy obrátia na mediátora bez zásahu súdu, a súdna mediácia v rámci súdneho konania na návrh strán alebo súdu, pričom v tomto prípade sa súdne konanie preruší. Mediáciu možno využiť v sporoch týkajúcich sa manželských povinností (články 201 a 203 občianskeho zákonníka), práv a povinností manželov (články 221 až 224 občianskeho zákonníka), dôsledkov rozvodu (články 295 až 307a občianskeho zákonníka), výkonu rodičovských práv a povinností (články 371 až 387a občianskeho zákonníka), rozvodu na základe trvalého rozvratu manželstva (článok 229 občianskeho zákonníka), rozvodu dohodou (články 1254 až 1310 súdneho poriadku) a skutočného spolužitia. Každá zo strán môže slobodne navrhnúť využitie procesu (dobrovoľnej) mediácie (článok 1730 a nasl. súdneho poriadku). Konajúci súd takisto môže kedykoľvek počas konania nariadiť (súdnu) mediáciu (článok 1734 a nasl. súdneho poriadku). V oboch prípadoch platí, že ak strany dospejú k mediačnej dohode, môžu ju predložiť súdu na schválenie. Súd môže odmietnuť schváliť dohodu len vtedy, ak je v rozpore s verejným poriadkom alebo so záujmami maloletých detí. Samotné vyhlásenie rozvodu je v právomoci súdov.

11 Kde treba podať žiadosť (návrh) o rozvod / rozluku / anulovanie manželstva? Aké formálne náležitosti treba dodržať a aké doklady musím pripojiť k žiadosti?

Súdom príslušným rozhodovať o návrhu na rozvod alebo rozluku na základe trvalého rozvratu manželstva alebo o návrhu na zmenu rozluky na rozvod je súd prvého stupňa v mieste posledného miesta pobytu manželov alebo bydliska odporcu (článok 628 prvý odsek bod 1 súdneho poriadku).

V prípade rozvodu dohodou sa manželia obrátia na súd prvého stupňa podľa ich výberu (článok 1288a druhý odsek súdneho poriadku).

Návrh na anulovanie manželstva sa podáva na súd prvého stupňa v mieste bydliska odporcu (článok 624 súdneho poriadku).

Návrh na rozvod na základe trvalého rozvratu manželstva sa podáva: 1. na základe článku 229 ods. 1 občianskeho zákonníka formou oznámenia súdneho úradníka; 2. na základe článku 229 ods. 2 občianskeho zákonníka spoločne formou žiadosti v súlade s článkom 1026 a nasl. súdneho poriadku podpísanej oboma manželmi alebo aspoň advokátom alebo notárom (článok 1254 ods. 1 súdneho poriadku); 3. na základe článku 229 ods. 3 občianskeho zákonníka jednostranne formou kontradiktórnej žiadosti v súlade s článkami 1034a až 1034e súdneho poriadku. Vo všetkých prípadoch musí písomnosť, ktorou sa začalo konanie, okrem zvyčajných povinných informácií obsahovať podrobný opis uvedených skutočností, ako aj totožnosť detí (článok 1254 ods. 1 súdneho poriadku). Predkladá sa aj výpis zo sobášneho listu, výpis z rodných listov detí a dôkaz o totožnosti a štátnej príslušnosti oboch manželov, pokiaľ nie sú zapísaní v evidencii obyvateľstva alebo v evidencii cudzincov (článok 1254 ods. 2 súdneho poriadku).

V prípade rozvodu dohodou sa návrh predkladá formou žiadosti (článok 1288a súdneho poriadku). Okrem dokumentov, ktoré sa vyžadujú v rámci rozvodu na základe trvalého rozvratu manželstva, sa k nej musia priložiť predbežné dohody uzavreté stranami, prípadne súpis ich majetku.

12 Môžem získať právnu pomoc na pokrytie nákladov konania?

Uplatňujú sa všeobecné právne predpisy. Pozrite si informačný prehľad o „právnej pomoci“ (odkaz).

13 Dá sa odvolať proti rozhodnutiu o rozvode manželstva / rozluke / anulovaní manželstva?

Odvolanie proti akémukoľvek rozhodnutiu, ktorým sa prijíma alebo zamieta návrh na rozvod/rozluku na základe trvalého rozvratu manželstva alebo návrh na anulovanie manželstva, možno podať v lehote jeden mesiac od doručenia rozsudku vydaného pre zmeškanie alebo vydaného kontradiktórne (článok 1048 prvý odsek a článok 1051 prvý odsek súdneho poriadku).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým sa vyhlásil rozvod, je prípustné len vtedy, ak je založené na nedodržaní zákonných podmienok pre vyhlasovanie rozvodu alebo na obnovení manželského spolužitia. Môže ho podať prokuratúra do jedného mesiaca od vyhlásenia rozsudku. V tomto prípade je doručené obom stranám. Odvolanie môže podať aj jeden z manželov alebo obaja manželia, a to samostatne alebo spoločne, do jedného mesiaca od vyhlásenia rozsudku. V tomto prípade je doručené kráľovskému prokurátorovi, a ak ho podal len jeden manžel, doručí sa druhému manželovi. Odvolanie založené na obnovení manželského spolužitia musí byť vo všetkých prípadoch podané spoločne oboma manželmi do jedného mesiaca od vyhlásenia rozsudku. Toto odvolanie sa doručí kráľovskému prokurátorovi (článok 1299 súdneho poriadku). Odvolanie proti rozsudku, ktorým sa zamietol rozvod alebo rozluka dohodou, je prípustné, len ak ho podajú obidve strany, a to samostatne alebo spoločne, do jedného mesiaca od vyhlásenia rozsudku (článok 1300 súdneho poriadku).

14 Čo musím urobiť pre to, aby bolo rozhodnutie o rozvode / rozluke / anulovaní manželstva, ktoré vydal súd iného členského štátu, uznané v tomto členskom štáte?

Od 1. marca 2005 sa uplatňuje nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (ďalej len „nariadenie Brusel IIa“). Toto nariadenie sa uplatňuje v Európskej únii (s výnimkou Dánska). Rozhodnutia vydané v jednom členskom štáte sa automaticky uznávajú v ostatných členských štátoch bez toho, aby bolo potrebné začať nejaké konanie (článok 21 ods. 1 nariadenia Brusel IIa). Nevyžaduje sa žiadny osobitný postup pri aktualizácii záznamov členského štátu o osobnom stave na základe rozsudku o rozvode, rozluke alebo anulovaní manželstva, ktorý bol vydaný v inom členskom štáte a proti ktorému už podľa práva tohto členského štátu nie je možné odvolanie. (článok 21 ods. 2 nariadenia Brusel IIa). Rozsudok o rozvode, rozluke alebo anulovaní manželstva sa neuzná, ak je uznanie v zjavnom rozpore s verejným poriadkom, ak bol vydaný v konaní bez účasti odporcu, ak sa mu nedoručila písomnosť, ktorou sa začalo konanie, alebo rovnocenná písomnosť v dostatočnom čase a takým spôsobom, aby si mohol zabezpečiť obhajobu, alebo ak je nezlučiteľný so skorším rozsudkom vydaným v konaní medzi rovnakými účastníkmi (článok 22 nariadenia Brusel IIa). Právomoc súdu pôvodu sa v konaní nesmie skúmať (článok 24 nariadenia Brusel IIa) a za žiadnych okolností sa nesmie rozsudok preskúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej (článok 26 nariadenia Brusel IIa). Uznanie rozsudku navyše nemožno odmietnuť z dôvodu, že belgický právny poriadok by za rovnakého skutkového stavu nepripúšťal rozvod (článok 25 nariadenia Brusel IIa). Dokumenty, ktoré sa majú predložiť na účely uznania rozsudku zahraničného súdu, sú uvedené v článku 37 nariadenia Brusel IIa.

Keď sa neuplatňuje nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (nariadenie Brusel IIa), na rozsudky vydané po 1. októbri 2004 sa vzťahujú ustanovenia kódexu medzinárodného práva súkromného (ďalej len „kódex MPS“) (článok 126 ods. 2 kódexu MPS). Podľa článku 22 kódexu MPS sa uznanie vykonáva automaticky bez nutnosti súdneho konania.

Rozhodnutie zahraničného súdu sa neuzná, ak je účinok uznania v zjavnom rozpore s verejným poriadkom, ak boli porušené práva na obhajobu, ak je dosiahnuté rozhodnutie výsledkom porušenia zákona, ak sa voči rozhodnutiu stále možno odvolať, ak je rozhodnutie nezlučiteľné s rozhodnutím vydaným v Belgicku alebo s rozhodnutím vydaným predtým v zahraničí, ktoré môže byť uznané v Belgicku, ak bol návrh podaný v zahraničí po tom, čo bol v Belgicku podaný návrh, o ktorom sa ešte nerozhodlo, týkajúci sa tých istých strán a tej istej veci, ak majú belgické súdy výlučnú príslušnosť rozhodovať o návrhu, ak príslušnosť zahraničného súdu bola založená len na prítomnosti odporcu alebo majetku v krajine, v ktorej sa tento súd nachádza, bez priamej súvislosti so sporom alebo ak je uznanie v rozpore s jedným z dôvodov zamietnutia, ktoré sú nevyčerpávajúco uvedené v kódexe (v oblasti osobného a rodinného práva ide výlučne o priezvisko, osvojenie a odmietnutie) (článok 25 ods. 1 kódexu MPS). Rozhodnutie zahraničného súdu sa v žiadnom prípade nesmie od jeho vydania preskúmať z hľadiska rozhodnutia vo veci samej (článok 25 ods. 2 kódexu MPS). Dokumenty, ktoré sa majú predložiť na účely uznania rozhodnutia zahraničného súdu, sú uvedené v článku 24 kódexu MPS.

15 Na ktorý súd sa mám obrátiť, ak sa chcem odvolať proti uznaniu rozhodnutia o rozvode / rozluke / anulovaní manželstva, ktorý vydal súd v inom členskom štáte? Aký postup sa uplatňuje v týchto prípadoch?

Základnou zásadou nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (nariadenie Brusel IIa), ako aj kódexu medzinárodného práva súkromného je automatické uznanie bez akejkoľvek formy konania. Ak sa však uznanie zakladá na nariadení Brusel IIa, každý zainteresovaný účastník môže postupom upraveným v oddiele 2 navrhnúť vydanie rozhodnutia o uznaní alebo neuznaní rozsudku. (článok 21 ods. 3 nariadenia Brusel IIa). Ak sa neuplatňuje nariadenie Brusel IIa, každá osoba, ktorá na tom má záujem, ako aj prokuratúra môžu v súlade s postupom uvedeným v článku 23 kódexu MPS požiadať o rozhodnutie, že rozsudok sa musí úplne alebo čiastočne uznať alebo sa nemôže uznať (článok 22 ods. 2 kódexu MPS).

16 Aké rozvodové právo uplatňuje súd v rozvodovom konaní medzi manželmi, ktorí nemajú bydlisko v tomto členskom štáte, alebo ktorí majú inú štátnu príslušnosť?

Článok 55 ods. 1 kódexu MPS obsahuje pravidlo uplatňovania práva pre rozvody/rozluky s medzinárodným rozmerom. Rozvod a rozluka sa riadia:

právom štátu, na ktorého území majú obaja manželia obvyklý pobyt v čase podania návrhu;

pri neexistencii obvyklého pobytu na území toho istého štátu právom štátu, na ktorého území mali manželia posledný spoločný obvyklý pobyt, ak jeden z nich má obvyklý pobyt na území tohto štátu v čase podania návrhu;

pri neexistencii obvyklého pobytu jedného z manželov na území štátu, v ktorom sa nachádzal posledný spoločný obvyklý pobyt, právom štátu, ktorého štátnu príslušnosť mali obaja manželia v čase podania návrhu;

v ostatných prípadoch belgickým právom.

Pojem „obvyklý pobyt“ je vymedzený v článku 4 ods. 2 kódexu MPS. „Spoločný obvyklý pobyt“ nemusí nutne znamenať pobyt na rovnakej adrese alebo v rovnakej obci, ale pobyt v rovnakej krajine. Uplatňovanie práva určeného podľa článku 55 ods. 1 kódexu medzinárodného práva súkromného je vylúčené, keďže toto právo sa netýka inštitútu rozvodu. V tomto prípade sa uplatňuje právo určené na základe kritéria stanoveného subsidiárne v odseku 1 (článok 55 ods. 3 kódexu MPS).

Manželia takisto majú obmedzenú možnosť sami si vybrať rozhodné právo pre rozvod alebo rozluku: právo štátu, ktorej štátnymi príslušníkmi sú obaja manželia v čase podania návrhu, alebo belgické právo (článok 55 ods. 2 kódexu MPS). Rozhodné právo si môžu vybrať najneskôr na prvom pojednávaní na súde rozhodujúceho o návrhu na rozvod alebo rozluku.

Rozhodné právo určené podľa článku 55 kódexu MPS stanovuje pravidlá týkajúce sa prípustnosti rozluky, dôvodov a podmienok rozvodu alebo rozluky alebo v prípade spoločného návrhu podmienok súhlasu vrátane spôsobu, akým sa má vyjadriť, povinnosti dohody medzi manželmi, v ktorej sa stanovujú opatrenia týkajúce sa osoby, výživného a majetku manželov a detí, za ktoré sú zodpovední, ako aj zániku manželského zväzku alebo v prípade rozluky stupeň uvoľnenia zväzku (článok 56 kódexu MPS).

Táto webová stránka je súčasťou portálu Vaša Európa.
Privítame vašu spätnú väzbu, pokiaľ ide o užitočnosť poskytnutých informácií.

Posledná aktualizácia: 16/12/2020
Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.